

Licht van hogerhand

Licht van hogerhand
gedachten, gedichten, gebeden

André F. Troost

Uitgeverij Boekencentrum, Zoetermeer

Bij de productie van dit boek is gebruikgemaakt van papier dat het keurmerk Forest Stewardship Council (FSC) draagt. Bij dit papier is het zeker dat de productie niet tot bosvernietiging heeft geleid. Ook is het papier 100% chloor- en zwavelvrij gebleekt.

www.uitgeverijboekencentrum.nl

Ontwerp omslag: Marion Rosendahl

Vormgeving binnenwerk: Gerard de Groot

ISBN 978 90 239 2714 3

NUR 707

© 2013 Uitgeverij Boekencentrum, Zoetermeer

Alle rechten voorbehouden. Niets uit deze uitgave mag worden verveelvoudigd, opgeslagen in een geautomatiseerd gegevensbestand of openbaar gemaakt, in enige vorm of op enige wijze, hetzij elektronisch, mechanisch, door fotokopieën, opnamen of op enige andere manier, zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van de uitgever.

Inhoud

De titels die cursief vermeld staan, betreffen poëtische teksten

| 5

1. Alleen	9
2. <i>Licht is leven, overvloed</i>	12
3. Als er schoonheid is...	13
4. <i>De tijd</i>	16
5. De kachel en het crucifix	17
6. <i>Geheimenis</i>	22
7. De weg van de Geest	23
8. <i>God van deze nieuwe dag</i>	27
9. Donor	29
10. <i>Gebed bij de jaarwisseling</i>	33
11. Het geheim van de vrijheid	35
12. <i>Eindstation</i>	38
13. Hij wel	39
14. <i>Mens zo klein, groot Godsgeschenk</i>	44
15. Iemand die kan begrijpen	45
16. <i>Leven en vrede</i>	49
17. Met open mond	51
18. <i>U bent mijn God</i>	55
19. Mijn eigen waarde	57

	20.	<i>Hij was bij God, Hij was er kind aan huis</i>	62
	21.	Mijn kind doet nergens aan	63
	22.	<i>Dat U er bent</i>	68
6	23.	Niet vloeken	70
	24.	<i>Wie weet van wie</i>	74
	25.	Niets zal ons scheiden	75
	26.	<i>Alles is maar even</i>	80
	27.	Nooit verlies je je kind	82
	28.	<i>Ik zal er zijn</i>	87
	29.	Pinkstervuur	88
	30.	<i>Grafschrift</i>	92
	31.	Prijs je gelukkig!	93
	32.	<i>Licht, geslaagd met glans en gloed</i>	98
	33.	Remmen	99
	34.	<i>En zie, de zee</i>	103
	35.	Rijk	105
	36.	<i>Havenlicht</i>	108
	37.	Steengoed	110
	38.	<i>Lachen in de regen</i>	114
	39.	Toeval	115
	40.	<i>Licht is sterker dan de nacht</i>	119
	41.	Uitblijvend antwoord	120
	42.	<i>Herder</i>	125
	43.	Uitgespreide armen	126
	44.	<i>Voor de wereld bidden wij</i>	131

45.	Vaders	133	
46.	<i>Licht: de bruid van onze God</i>	137	
47.	Voetstappen in het zand	138	
48.	<i>Drie-eenheid</i>	143	7

1. *Alleen*

*U bent mij altijd tot hulp geweest,
verstoot mij niet, verlaat mij niet,
God van mijn behoud.*

Psalm 27:9

| 9

‘Ik weet dat ik niet alleen ben, maar ik *voel* me wel vaak alleen...’

Er zijn van die uitspraken die je nooit vergeten kunt. Verdrietig zat ze in haar rolstoel, midden in een grote zaal. Hier en daar werd geroepen, luidkeels. ‘Zuster, zuster!’

Toegegeven, er is een andere kant aan die oude dag. Ida Gerhardt beschrijft die in haar gedicht ‘Genesis’ zo:

Oud worden is het eindelijk vermogen
ver af te zijn van plannen en getallen;
een eindlijke verheldering van de ogen
voordat het donker van de nacht gaat vallen.

De oude dag. Er hoeft niets meer. Alles is gezegd. Alles is gedaan. ‘Ver af te zijn van plannen en getallen...’ Maar o dat gevoel van eenzaamheid! Dat oude gevoel, dat je misschien als kind al had en dat nu heftig weer de kop opsteekt. Dat gevoel waarover Jaap Kroonenburg ooit schreef. Hij wist maar al te goed wat het was. In zijn gedicht ‘De eenzame’ schrijft hij:

Hij was al eenzaam toen hij nog een jongen was.
Toen werd hij door de and're kind'ren al gemedend.
Daar heeft zijn jonge leven diep onder geleden,
er ging iets breken, dat nooit meer geheel genas.

Ciske de Rat wond er geen doekjes om. In onvervalst Amsterdams zong hij recht voor z'n raap:

Had ik maar iemand om van te houden.
Twee zachte armen om me heen,
die mij altijd beschermen zouden.
Ik voel me zo [...] alleen.

Wie weet ervaart een mens op hoge leeftijd nog intenser wat hij of zij als kind al te verwerken kreeg. Hoe dan ook, menigmaal geldt: 'oud zijn is eenzaam zijn'. In zijn bundel *Het oneindige verlangen* verwoordt de dichter Muus Jacobse met die gedachte trefzeker de eenzaamheid van de oude dag.

Oud zijn is eenzaam zijn. Al wat ik dacht,
al wat ik had en was, ben ik vergeten.
't Is goed, ik ben een schakel in een keten
tussen mijn vaadren en mijn nageslacht.

'Oud zijn is eenzaam zijn.' Maar is dat alles wat over de ouderdom

te zeggen valt? God dank, Muus Jacobse schrijft verder:

Is deze eenzaamheid het einde? Zou
van huivering tot killer huiveringen
de winter krimpen om mijn kromme lenden?

| 11

Of is het oud-zijn wachten, tot de kou
eens loom zich leggen zal en stramme vingers
zich spreiden mogen in een zachte lente?

'Ik weet dat ik niet alleen ben, maar ik *voel* me wel vaak alleen...'

Ik wist niet zo gauw wat ik zeggen moest – en dat lijkt me voor een pastor beslist geen schande. Had ik er toen aan gedacht, ik had het opgezegd, het veelzeggende gedicht van Geert Boogaard 'Er is een woord':

Er is een woord
dat altijd
om ons heen is;
en wie het zegt,
zegt daarmee
dat God een is:
Immanuël,
een woord dat altijd was;
en wie het hoort,
hoort dat hij niet alleen is.

2. *Licht is leven, overvloed*

12 |

Licht is leven, overvloed,
licht maakt blij, schenkt moed voor morgen.
Licht wil geven, gul en goed,
licht verlicht de zwaarste zorgen.
Licht is liefde, is geloof –
licht geeft hoop.